

1. Waarom verbergt Elizabeth zich?

Zo op het eerste gezicht klinkt het wat raadselachtig, vind je niet? In vers 24: 'Na die dagen werd zijn vrouw Elizabeth zwanger. En zij verborg zich vijf maanden en zei: Zo heeft de Here voor mij gedaan...' Het lijkt een klein beetje, alsof Elizabeth op deze manier een stukje wrok naar buiten brengt. 'God heeft Zich heel lang voor mij verborgen gehouden, nou zal ik mijzelf eens verborgen houden.' Het lijkt wel, alsof hier een stuk frustratie uit spreekt. Wat is hier aan de hand? Waarom doet Elizabeth dit? Waarom is ze vijf maanden lang onzichtbaar voor de buitenwereld?

2. De verborgen pijn...

Om dat te begrijpen, moeten we proberen ons in te leven in deze vrouw, in dit echtpaar. Het is een priesterlijk echtpaar. Zacharias is priester in de tempel in Jeruzalem, en ook Elizabeth is van hoge komaf: ze is nakomelinge van de eerste hogepriester Aäron. En wat staat er dan in vers 6 en 7? 'Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Here. En zij hadden geen kind, omdat Elizabeth onvruchtbaar was en zij beiden op leeftijd gekomen waren.'

In die twee zinnen zit een hele wereld van verdriet. Twee mensen die dichtbij God leven, twee mensen die in alles, echt alles de vraag stellen: 'Wat zou God willen?' Twee mensen die zoveel houden van hun hemelse Vader, en toch... vol verdriet. Kinderloos. Verborgen pijn. Wat zou je graag een kind knuffelen. En kinderloosheid heeft daarnaast in elke cultuur weer andere pijnlijke kanten. Als je in onze tijd langer samen bent en geen kinderen krijgt, denken de meeste mensen dat je daar bewust voor kiest. En dan proef je soms de oordelen die daarover gegeven worden.

In Israël was er een ander verdriet. Als je geen kind had, kon je ook niet meewerken aan de komst en de geboorte van de Messias. Mensen dachten dat het vast wel een straf van God zou zijn, als je geen kinderen kreeg. Ongetwijfeld hebben Zacharias en Elizabeth zelf daar ook mee lopen tobben. Zoals dat óók kan in onze tijd. 'Here God, heb ik dan iets fout gedaan? Laat het me zien, Heer! Is er een bepaalde zonde waardoor ik U heb gegriefd?'

Jarenlang hebben ze samen gebeden, die twee mensen, in het bergland van Judea. Ze hebben gesmeekt om Gods genade. Ze hebben geroepen om een kind. En elke maand weer leefden ze tussen hoop en vrees. Jaar in, jaar uit. Totdat het onmiskenbaar was: het kan niet meer. De tijd is voorbij...

3. God hoort elk gebed

Het gebed om een kind verstomde, maar het verdriet bleef. En nu, na al die jaren, komt Zacharias thuis met dat wonderlijke verhaal. Een verhaal dat hij niet eens kan vertellen, hij moet het opschrijven. Een engel was er, in de tempel, rechts naast het reukofferaltaar. Dat reukofferaltaar, daarop werd wierook geofferd. Dat symboliseert de gebeden, die opstijgen naar God, als een heerlijke geur in Zijn neus. Naast het gebedsaltaar stond een engel: 'Wees niet bang, Zacharias, want je gebed is verhoord...'

'Je gebed verhoord'? Ik kan me voorstellen dat Zacharias heeft moeten nadenken, in een fractie van een seconde: 'Welk gebed? Waar doelt de engel op?' En dan die woorden: '... en je vrouw, Elizabeth, zal een zoon baren en je zult hem de naam Johannes geven.' Johannes, dat wil zeggen: 'De HERE is genadig.' Is het een wonder dat Zacharias het niet kan geloven? Is het een

'Begegnung Maria und Elisabeth' (Ontmoeting Maria en Elizabeth) door Alfons Eugen Drews

wonder dat hij een teken vraagt? Ja, het is een engel die het zegt! Maar dan toch...

Als hij thuiskomt, bij Elizabeth, ligt hun hele leven overhoop. Maar God houdt woord! Elizabeth, op haar hoge leeftijd, ze wordt zwanger! En dan neemt ze dat besluit: 'Ik trek me terug, ik houd me verborgen, vijf maanden lang.' Waarom? Is dat wrok, van Elizabeth? Oppervlakkig gezien zou je dat kunnen denken, maar dan lezen we niet goed wat er staat, in vers 25. Wat zegt Elizabeth? 'Zó heeft de Here voor mij gedaan in de dagen waarin Hij acht op mij geslagen heeft om mijn smaad onder de mensen weg te nemen.'

'De dagen waarin Hij acht op mij geslagen heeft...' Elizabeth moet zich soms verwijfeld hebben afgevraagd: 'Hóórt God mijn gebed wel? Ziet Hij mij wel? Of heeft Hij mij verstoten?' Misschien heeft ze het soms gedacht, heel even: 'Bestaat Hij eigenlijk wel? Of bid ik voor niets?'

Maar nu komt alles in een ander licht te staan! Alles! Al die jaren! 'Zó heeft de Here voor mij gedaan - zó heeft Hij Zich verborgen, net als ik nu doe - in de dagen, waarin Hij acht op mij geslagen heeft om mijn smaad onder de mensen weg te nemen.'

God keek niet de andere kant op! Nee, God was intens bewogen met deze twee mensen: Zacharias en Elizabeth. Terwijl Elizabeth dacht dat God weg was, dat Hij niet wilde luisteren, was God juist één en al oor, en één en al oog. Hij zag haar, Hij kende haar, Hij kende elke traan, Hij hoorde elke zucht, en... Hij was bezig om Zijn werk voor te bereiden!

Zó werkt de HERE dus! Dit is jouw God! Misschien ga je momenteel door een tijd waarin God ver weg lijkt. Misschien denk je het weleens: 'Waarom bid ik eigenlijk? Ik krijg toch nooit antwoord...' Het lijkt alsof God Zich verborgen houdt...

Als dat zo is, kijk dan wel eerlijk naar jezelf. Kan het zijn dat het aan jou ligt? Dat hóéft niet, maar het kán wel. Is er een bepaalde zonde in je leven waar je niet mee wilt breken, waar je niet tegen

vecht, die je in feite koestert? Dat kan, en dan kan God Zich verbergen. Of je kunt gewoon geen tijd voor God maken. Je rent door en je vindt álles belangrijk, alles! Maar God? Die krijgt een plekje aan de rand van je leven. Als het zo is, moet je niet verbaasd zijn wanneer God Zich verbergt...

Maar het kan ook anders. Zacharias en Elizabeth houden zóveel van God. Ze zijn zó trouw. En toch, tóch heeft Elizabeth dat gevoel: 'God verbergt Zich voor mij.' En dat niet éven, nee, tientallen jaren lang.

Weet je: als jij die ervaring ook hebt, blijf dan toch móéd houden! Elk gebed wordt door God gehoord, elke traan wordt door Hem gezien, elke zucht wordt door Hem opgemerkt. Denk nóóit dat de hemel gesloten is, nooit! God heeft beloofd om dichtbij te zijn, om te luisteren als wij bidden, en wat Hij belooft, dat maakt Hij waar! Hij geeft Zijn verrassingen, en die bereidt Hij voor, in stilte.

Dát is wat Elizabeth bedoelt, als ze zich verbergt. Ze wil niet met andere mensen praten over wat er gaat komen. Ze wil dat andere mensen vragen gaan stellen: 'Waar is ze toch, Elizabeth? Weet jij het?!' Zoals zij zelf die vraag heeft gehad: 'Waar is Hij toch, de HERE?' En dan, op een dag, zal ze naar buiten komen. En iedereen zal het zien aan haar lichaam, in één oogopslag, dat ze een kind verwacht, en dán zal ze het vertellen, dán zal haar mond overlopen van vreugde, van lof aan God. Elizabeth verbergt zich, en des te groter is de verrassing!

4. De HERE lost al Zijn beloften in

Ja, God laat vaak op Zich wachten. In de tijd dat ik studeerde, hier in Rotterdam, ging het op de christelijke studentenvereniging, de CSFR, vaak over 'Godsverduistering'. De Nederlandse Hervormde Kerk, die later is opgegaan in de Protestantse Kerk, die publiceerde een rapport: *Kerk-zijn in een tijd van Godsverduistering*. Het leek alsof alsof het christelijk geloof in Nederland aan het opdrogen was. Geert Mak schreef zijn boek: *Hoe God verdween uit Jorwerd*. De kerken liepen leeg. Wie had tóén gedacht dat nu, in deze tijd, het christelijk geloof weer zou gaan opbloeien? Ik las een verslag van een conferentie, die vorige maand werd gehouden in Londen, waar 700 mensen vanuit de hele wereld bij elkaar kwamen en die als thema had: *Responding to the Rebirth*. Hoe reageren we op de wedergeboorte van het christendom in de westerse wereld? In allerlei westerse landen groeit het aantal christenen sterk, vooral onder jongeren. En ook de verkoop van bijbels stijgt overal. In Engeland stijgt het aantal jongeren dat naar de kerk gaat explosief. In 2018 ging 4 % van de jongeren tussen 18 en 24 naar de kerk. Vorig jaar was dat 16 %. Van 4 naar 16 %, dat is vier keer zoveel! Ook hier in Nederland stijgt het aantal jongeren dat in God gelooft heel snel. God heeft Zich verborgen, maar was Hij weg? Liet Hij ons in de steek? Nee, de HERE was bezig om iets nieuws voor te bereiden. Deze week liep ik in de stad, en op de Hoogstraat, vlakbij de Laurenskerk, stond een draaiorgel. Ik dacht: 'Hoor ik het nou goed?' Maar ik hoorde het wel degelijk goed! Wat speelde het draaiorgel? 'Op die heuvel daarginds, stond een ruwhouten kruis, het symbool van vervloeking en schuld. 'k Klem mij daarom aan

Golgotha's kruis, tot de Heer komt en met Hem het loon.' Daarna ging het verder met allerlei christelijke liederen. 'Daar ruist langs de wolken een liefelijke naam'. En 'Er is een Kindeke geboren op aard.' Er stonden twee mannen bij dat draaiorgel, met hun centenbak. Ik ging naar ze toe en ik zei: 'Wat bijzonder, en wat prachtig, deze liederen over Jezus!'

'Ja', zei één van die mannen. 'Ik ben óók gelovig. En dit is waar het met Kerst écht om gaat.' Dat raakte me zó diep! Ik was er zó blij om! Midden in Rotterdam! Als het nou Oldebroek was, of Barneveld. Nee, Rotterdam! Ik liep een rondje om de Laurenskerk en ik dankte God: 'HERE, U bent aan het werk! Laat vanuit de kerken en ook vanuit deze kerk het Evangelie dés te meer de stad in stromen!'

Ja, God houdt Zich soms verborgen. Maar áls Hij dat doet, is Hij niet afwezig. Integendeel! Juist dan is Hij bezig om iets moois voor te bereiden, iets kostbaars, iets nieuws.

Eeuwenlang, vele eeuwen lang, is er uitgekeken naar de komst van de Messias, de Verlosser! Generatie na generatie is overleden, en mensen hebben gebeden: 'O God, waarom duurt het zo lang? Waarom houdt U Zich verborgen?' Maar waren die gebeden voor niets? gingen ze verloren in een leeg heelal?

Volstrekt niet! God hoorde elk gebed! En steeds weer gaf Hij een bemoediging, via Zijn profeten: 'Hou vol, blijf wachten, want Hij zal komen, de Verlosser!'

Zo hebben mensen uitgekeken, eeuwenlang, naar de Messias, en Hij is gekomen. God zij dank, Hij is gekomen als Kind in de kribbe, als Koning aan het kruis! En zo kijken wij al meer dan twintig eeuwen lang uit naar Zijn terugkomst. Je kunt moedeloos worden, of cynisch, en denken: 'Hij komt toch niet meer.' Je kunt gaan twifelen aan God: 'Bestaat Hij eigenlijk wel?' Je kunt gaan twifelen aan Jezus: 'Is Hij wel de Messias?' Maar de Here Jezus roept het ons toe, vanmorgen: 'Hou vol! Het is Advent! Blijf Mij verwachten! In je persoonlijk leven. In je persoonlijke strijd en worsteling. En ook in de zucht van de hele schepping, die uitkijkt naar de grote verlossing!'

5. Brood en wijn onderstrepen Gods trouw

Vandaag bevestigt God het nadrukkelijk: 'Ik hoor elk gebed, Ik weet wat je meemaakt. En ook al denk je misschien dat Ik afwezig ben, dat Ik Mij verberg, Ik ben bezig om een verrassing voor jou voor te bereiden. Een grote verrassing.' Misschien zie je er al iets van aan deze kant van de dood. Misschien zie je het pas later.

Maar die verrassing, die komt!

En het brood en de wijn, lieve broers en zussen in het gezin van God, het brood en de wijn zijn de tekenen van God. Brood en wijn herinneren ons aan de beloften van Jezus Christus, die beloften die je niet mag vergeten: 'Ik ben met jou, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld. Ik laat je nooit los. Ik gaf Mijzelf helemaal voor jou. Blijf op Mij wachten! Blijf op Mij hopen! Blijf geloven, en haak niet af! Blijf trouw aan Mij! Want Ik, Ik blijf trouw aan jou!'

Amen.

Reageren op de dienst? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renewanloon@samaritaan.org